

Publicerad 2006-08-14 23:23 av Nim

Detta är vad man skulle kunna kalla en low fantasy berättelse som utspelar sig i en nutida miljö. Kapitel Novell borde man uppfinna ett ord. För det är väll vad detta är antar jag.

Berättelsen som kommer efter denna prolog heter För övrigt No Homesick Cr

More than just a dream

Natten var ännu ny, då den unga kvinnan vandrade längs trottoaren på väg mot en av stadens inneklubbar. Det var en stjärnklar himmel och luften kändes lätt att andas. En ljummen vårkväll, precis sådär att det väcker vårkänslorna inom en.

Hennes långa bruna hår svallade nerför hennes ryggtavla och svängde sig lätt i mjuka lockar vid svanken.

För kvällen till ära bar hon en knälång röd klänning, kantade med en liten volang längst ner och uppe vid axelbanden i den mjuka v-ringningen. Över bar hon en svart kofta med trekvarts ärm och för att hålla sig var en svart elegant kappa utanpå det. Hon hade inte planerat att bli följd hem och låna en mans kavaj.

Det klackade lätt när de svarta pumpsen tog i trottoarkanten. De tungt besløjade ögonen blinkade lätt för att inte bli bländade av det klara ljuset från strålkastarna på en förbipasserande bil.

Snart var hon framme vid klubben och blev insläppt. Väl där inne var volymen på musiken ganska stark och ljuset var halvskumt från de glödande lampor som fanns här och var i lokalen. Hennes bruna ögon fann snart dem hon skulle träffa. Kate, Josh och Evelyn satt vid ett hörnbord i en av de svängda tillhörande sofforna.

Kate vinkade ivrigt till henne då hon hade fått syn på den dem alla väntade på.

– Hailey! Äntligen är du här. Vi började tro att du inte skulle dyka upp, sa Kate och log mot henne. Det fanns en smått oroad underton i Kates annars så glada röst.

Josh och Evelyn instämde med Kate och såg undrande på Hailey, som den unga kvinnan i fråga heter. Med en blick på sitt svarta armbandsur, kunde hon konstatera att hon var mer än 45 minuter senare än utsatt tid.

– Förlåt, svarade hon med ett leende. Jag kom av mig i andra tankar och blev lite... försenad...

– Äh, va bra att du är okey i alla fall, sa Josh och han verkade ha blivit smått lättad i samma stund som Kate ropat henne namn. Nu lade han en arm bakom axlarna på sin flickvän Evelyn och Hailey satte sig ner för och tog av sig kappan.

Dom beställde drinkar och började prata. Medans hon smuttade på sin tequila tänkte Hailey tyst för sig själv. Dem skulle ändå aldrig tro mig om jag berättade vad som egentligen gjorde mig sen...

Anledningen till att Hailey var försenad var så underlig att hon hade svårt att tro på den själv. Hon hade gjort sig i ordning för utekvällen med sina kompisar och sedan gått ut med en dryg halvtimme till godo. Hon följde de små gatorna på väg in mot city och bara strosade på för sig själv. Fullmånen lyste klart på den svarta natthimlen och det tyckte ligga ett blått skimmer över allt som träffades av pärlemor skivans ljus.

En ilning gick längs hennes ryggrad då en plågad ylning ödsligt ekade fram och skickades vidare mellan betongbyggnaderna. Hon såg sig omkring och känslan av att vara iakttagen slog henne. En plötslig rörelse bakom henne rygg fick henne att vända sig om och rikta blickarna in mot den mörka lilla lövskogen som kantade gångvägen. Hon tyckte sig urskilja en skepnad där inne. En mörk varelse på fyra ben. Hon stod som fastfrusen av rädsla då vad det nu än var tycktes resa sig upp på tvåben och de raggiga konturerna slätades

ut. Ett par klart lysande blå ögon såg på henne där hon stod. Skepnaden av en man, till syne bara några få år äldre än henne själv tog några steg ut mot ljuset från gatlyktan, men tycktes tveka. Snart vände han om och försvann in i mörkret.

Hailey stod som förstelnad och såg på den plats han nyss varit på. Hon hade knappt sett hur han såg ut. Men hans ögon... Så blå som ingenting hon tidigare sett... Och han bar lidande i sin blick som om något tungt plågade honom.

Som i trans hade hon gått iväg mot klubben, oförmögen att avgöra om hon bara stått där med honom några sekunder eller flera timmar.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nim med Poeter.se id #10212 innehar upphovsrätten